Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

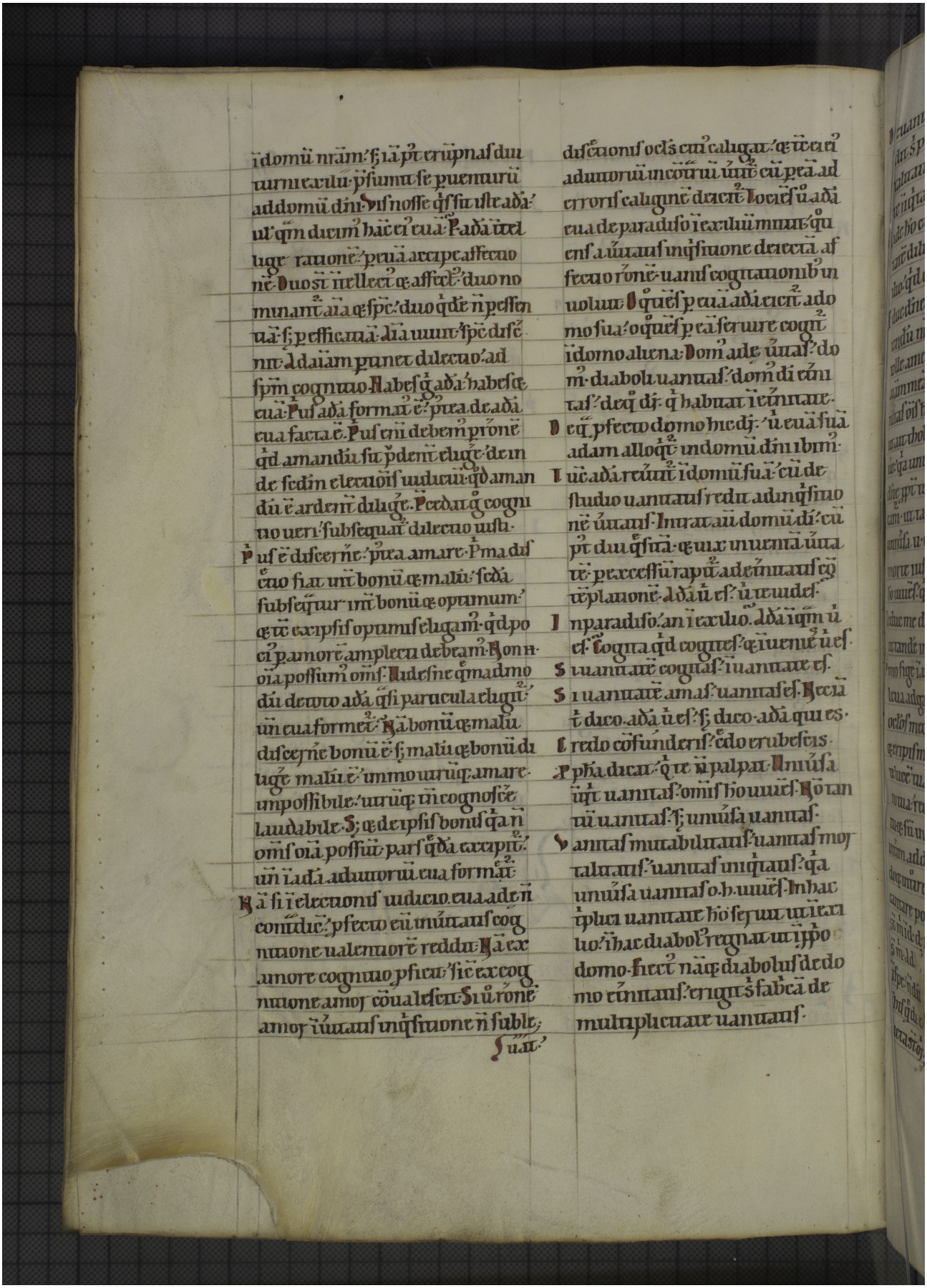

idomũ nrãm: ſ; iã pt eruũpnas dum
turnu exulũ: pſumu ſe puenturũ
addomũ dni. Vis nosse qſ ſit uſt adã
ut qm dicim hãc ei cua. Pada tred
ugr rationẽ: pcuã accipe affectuo
nẽ. Duo ſt intellectꝰ æ affectꝰ: duo no
mina ant aia æſpc: duo q de ñ pesten
tuã ſ; p efficaciã. Dia uum ſpẽ diſe
nte. Ad aiam pinet dilectuo: ad
ſpm cognitio. Habes q ada habesce
cuã. Pus ada format ẽ: pica de ada
cua facta ẽ. Pus eũ debem pronẽ
qd amandu ſit pdentẽ eligẽ: de in
de ſed in electiois uiducũ qd aman
du ẽ ardentẽ diligẽ. Pcedat q cogni
tio ueri: ſubſequat dilectio uſti.
Pus ẽ diſcernẽ: pica amare. Pma diſ
ctio fiat inter bonũ æ malũ: ſed a
ſubſequatur inter bonũ æ optimum:
æ tc excipiſ optimus eligam: qd po
ci p amorẽ amplectu debeam. Non n
oia possum omes. Iudes ne qm ad mo
dũ detuto ada qſi parucula eligit
ũ cua formet. Ita bonũ æ malũ
diſcernẽ bonũ ẽ ſ; malũ æ bonũ di
ligẽ malũ ẽ. Immo uiruq amare
impossibile: uiruq in cognoſcẽ
laudabile. S; æ de ipſis bonis qa ñ
omes oia possũ: pars qda excipit
ũ in ada aduitoriũ cua format.
Ita ſi in electionis uiducio cua ade ñ
conduc: pfecto eũ inuitamus cog
nitione ualentiorẽ reddit. Ita ex
amore cognitio pficit: ſic ex cog
nitione amor cõualescit. Si ũ rone
amor inuitamus uiqſtuone ñ ſubte
ſ; uat.

diſcretionis oclis cui caligat: æ tc cui
aduitoriũ incõuenientũ cũ pcta ad
erroris caliginẽ deicit. Locutꝰ ũ ada
cua de paradiſo in exiliũ mitit: qu
ens a uitatis uiqſtuone deiectã af
fectio rationẽ uanis cogitationib un
uolutat. Quꝰ quis p cua adã eicit ado
mo ſua: o quis p ea ſeruire cogit
idomo aliena. Domi ade uitatis: do
mi diabolꝰ uanitatis: domi dicitꝰ
tatis: de q dicit: q habitat in eo uitate.
Deq pfecto domo hic dicit: in cua ſua
adam alloquitur domũ dni ibi.
Iuc ada reuocat in domũ ſuã: cũ de
ſtudio uanitatis redit ad uiqſtuo
nẽ uitatis. Intrat aut in domũ dicit: cũ
pt diu qſitã: æ uix inuenta uita
te per excessũ rapit ade uitatis eq
tẽplationẽ. Ada ũ est: ũ tc uidet.
In paradiſo: an in exilio. Ada iqm ũ
est. Cognita qd cognitꝰ: æ iuenitur ũ est.
Si uanitate cognitꝰ: in uanitate est.
Si uanitate amatꝰ: uanitas est. Hec ita
t duco. Ada ũ est: ſ; duco. Ada qui es.
Credo cõfundiſ: edo erubescis.
Ppha dicit: q tc in palpat. Immũſa
uit uanitatis: omis homines. Hõ tan
tũ uanitatis: ſ; uniũſa uanitatis.
Vanitatis mutabilitatis: uanitatis moy
talitatis: uanitatis uniqitatis: qa
uniũſa uanitatis o. h. uiuẽs. In hac
uplici uanitate hõ ſeiuitur uitiorũ
luto: in hac diabolꝰ regnat uitiis ppo
domo. Fiet nãq diabolus de do
mo tenitatis: et rigit ſ fabricã de
multiplicitate uanitatis.